

8. oktober 2013

d) under forhandlingerne om aftalen bør mulighederne for at kanalisere støtten til EUF's udviklingsstøtte til området gennem FFA undersøges, eftersom AVS-landene i Stillehavet mangler menneskelige og tekniske ressourcer til i tilstrækkelig grad at kunne udnytte disse midler;

17. understreger, at der i sidste fase af denne proces bør fokuseres 100 % på regionen, dvs. at den bør udmøntes i en multilateral fiskeripartnerskabsaftale med ØPA-landene, som giver EU-flåden adgang til ressourcerne i disse landes EØZ'er;

18. henstiller til, at Kommissionen tager denne fiskeristrategi for Stillehavsområdet i betragtning og tager hensyn til individuelle forhold i østaterne, når Cotonouaftalen skal revideres;

19. understreger behovet for, at Europa-Parlamentet i passende grad involveres i såvel forberedelsesprocessen som forhandlingsprocessen og den langsigtede overvågning og vurdering af, om de bilaterale aftaler fungerer i henhold til bestemmelserne i TEUF; insisterer på, at Parlamentet bør holdes fuldt ud og øjeblikkeligt underrettet på lige fod med Rådet under alle faser af proceduren vedrørende fiskeripartnerskabsaftaler, jf. artikel 13, stk. 2, og artikel 218, stk. 10, i TEUF; minder om, at det er af den overbevisning, at Europa-Parlamentet bør være repræsenteret med observatører på møderne i Den Blandede Komité, der er foreskrevet i fiskeriaftalerne; insisterer på, at observatører fra civilsamfundet, herunder repræsentanter fra både EU og tredjelandes fiskeri, også bør deltage i disse møder;

o

o o

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

P7_TA(2013)0403

Fiskerirestriktioner og territorialfarvande i Middelhavet og Sortehavet — metoder til konfliktløsning

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2013 om fiskerirestriktioner og territorialfarvande i Middelhavet og Sortehavet — metoder til konfliktløsning (2011/2086(INI))

(2016/C 181/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 (UNCLOS),

— der henviser til aftalen fra 1995 om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande,

— der henviser til FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO) adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, som blev vedtaget af FAO-konferencen i oktober 1995,

— der henviser til konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening, som blev undertegnet i Bukarest i april 1992,

8. oktober 2013

- der henviser til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder og dens protokoller, som blev undertegnet i Barcelona i februar 1976 og ændret i Barcelona i juni 1995,
- der henviser til den strategiske handlingsplan for beskyttelse og genoprettelse af miljøet i Sortehavet, som blev vedtaget i Sofia i april 2009,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning (COM(2013)0133),
- der henviser til [del VII om ekstern politik] i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [...] /2013 af [...] om den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om nuværende og fremtidig forvaltning af fiskeriet i Sortehavet ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 10. oktober 2007 med titlen »En integreret EU-havpolitik (COM(2007)0575),
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2010 om »Integreret havpolitik — Evaluering af gjorte fremskridt og nye udfordringer« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 11. september 2009 med titlen »En integreret havpolitik for en bedre forvaltning i Middelhavsområdet« (COM(2009)0466),
- der henviser til EU's naboskabspolitik og de hermed forbundne finansieringsinstrumenter,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 8. september 2010 med titlen »Viden om havene 2020 — havdata og havobservation med henblik på intelligent og bæredygtig vækst« (COM(2010)0461),
- der henviser til ENPI-programmet »Mediterranean Sea Basin Programme« 2007-2013 vedrørende grænseoverskridende samarbejde, som Kommissionen vedtog den 14. august 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 13. september 2012 med titlen »Blå vækst — mulighederne for bæredygtig vækst i den maritime økonomi« (COM(2012)0494),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

⁽¹⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Se Rådets dokument. nr. ...

⁽³⁾ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 81.

⁽⁴⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 37.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0461.

⁽⁶⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 70.

8. oktober 2013

- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0288/2013),
- A. der henviser til, at byudviklingen i Middelhavsområdet i 2025 kan være nået op på 60 % med en tredjedel af befolkningen koncentreret i kystområder, hvilket vil fordoble presset på vand og på fiskeressourcerne;
- B. der henviser til, at 30 % af verdens skibstrafik foregår i Middelhavet;
- C. der henviser til, at Middelhavet og Sortehavet har særlige oceanografiske, fiskerimæssige, miljømæssige og socioøkonomiske kendetegn;
- D. der henviser til, at forvaltningen af hav- og kystområder er en kompleks opgave og involverer en række forskellige private og offentlige organer;
- E. der henviser til, at Middelhavet og Sortehavet har en meget lav vandfornyuelseshastighed (henholdsvis 80-90 år og 140 år) og derfor er yderst følsomme over for havforurening;
- F. der henviser til, at omkring 75 % af fiskebestandene i Middelhavet er overudnyttede;
- G. der henviser til, at retlige ordninger for fartøjers adgang til nationale fiskeriområder varierer alt efter fartøjsnationalitet;
1. udtrykker bekymring over, at den øgede konkurrence om færre bestande og marine ressourcer skaber regionale spændinger og mulige tvister mellem kyststater om havområder; opfordrer i den forbindelse til, at der på regionalt og nationalt plan samt EU-plan gøres øgede bestræbelser på at forbedre reguleringen af adgangen til ressourcerne;
 2. opfordrer indtrængende alle kyststater til at intensivere deres bestræbelser på at udfase overfiskning i Middelhavet og Sortehavet, eftersom faldende fiskebestande vil øge potentialet for konflikter i dette område;
 3. er af den faste overbevisning, at en fredelig løsning på konflikter vedrørende havområder og afgrænsningen mellem dem i overensstemmelse med medlemsstaternes og tredjelandes rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten og folkeretten, navnlig FN's havretskonvention, er et grundlæggende element i god forvaltning af havene;
 4. mener, at havforvaltning i Middelhavet og Sortehavet kræver en større grad af politisk samhørighed og samarbejde mellem de berørte kyststater; understreger den vigtige rolle, som bilateralt samarbejde og internationale aftaler spiller, eftersom flertallet af Sortehavs- og Middelhavslandene ikke er medlemmer af EU og derfor ikke er forpligtede til at overholde EU-lovgivningen;
 5. glæder sig over den rolle, som Kommissionen har spillet for fremme af en mere solid og struktureret dialog med tredjelande ved Middelhavet og Sortehavet om forvaltningen af delte bestande i disse have; opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser med henblik herpå og i den forbindelse følge en regional tilgang;
 6. mener, at havforvaltning i Middelhavs- og Sortehavsregionen åbner muligheder for så vidt angår internationale forbindelser og en effektiv forvaltning af regionen;
 7. understreger, at konkurrencen om lavere fiskebestande og færre marine ressourcer kunne blive en kilde til uoverensstemmelser med tredjelande; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at arbejde sammen om at sikre overvågningen af, kontrollen med og sikkerheden for kyst- og territorialfarvandene, de eksklusive økonomiske zoner (EEZ), fastlandssoklerne, de maritime infrastrukturer og de marine ressourcer; bemærker, at EU fortsat bør holde en høj politisk profil i denne henseende og søge at undgå international uenighed;

8. oktober 2013

8. opfordrer indtrængende EU til at bruge sine diplomatiske ressourcer til at fremme dialogen mellem medlemsstaterne og tredjelande for at sikre, at de værdsætter principperne i EU's fælles fiskeripolitik, og til at føre tilsyn med overholdelsen af denne politiks regler; understreger, at navnlig kandidatlande bør overholde principperne i EU's fiskeripolitik samt de relevante EU-love og internationale love vedrørende fiskeri;
 9. bemærker, at tre ud af de 21 Middelhavslande hverken har undertegnet eller ratificeret UNCLOS; anmoder Kommissionen om indtrængende at opfordre disse lande, navnlig kandidatlande, til at tilslutte sig UNCLOS og til at gennemføre den som en integrerende del af EU's regelværk for maritime anliggender;
 10. opfordrer Kommissionen og tredjelande til at fastlægge en regional tilgang til fiskeri og bevarelse af fiskebestandene i Middelhavet og Sortehavet og til i den forbindelse at tage hensyn til fiskeris grænseoverskridende dimension og visse arters vandrende karakter; understreger med hensyn hertil, at Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) spiller en væsentlig rolle for sikringen af lige vilkår og som et regionalt forum for sikringen af bæredygtigt fiskeri i Sortehavet;
 11. fremhæver behovet for miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling i disse havområder og for øgede bestræbelser med henblik på havforvaltning og -kontrol i overensstemmelse med folkeretten, navnlig UNCLOS, som et middel til at bidrage til øget miljøbeskyttelse af kyst- og havområder;
 12. mener, at en integreret havpolitik, og navnlig maritim fysisk planlægning, kan spille en central rolle i forebyggelsen af konflikter mellem EU's medlemsstater såvel som mellem EU og tredjelande;
 13. opfordrer medlemsstaterne til at indføre integreret kystzoneforvaltning og maritim fysisk planlægning — for så vidt angår offshoreproduktion af vindkraft, nedlægning af undervandskabler og -rørledninger, søtransport, fiskeri og akvakultur og etablering bestandsophjælpningsområder — inden for rammerne af blå vækst-strategien og af eksisterende aftaler med nabolande, herunder tredjelande med kyst ud mod samme regionale hav;
 14. opfordrer til etablering af maritime zoner, navnlig eksklusive økonomiske zoner og beskyttede havområder, hvilket ikke blot vil forbedre bevarelsen og forvaltningen af fiskebestandene også uden for territorialfarvande, men tillige fremme bæredygtige fiskeressourcer, lette kontrollen med og bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) samt forbedre havforvaltningen i disse havområder; understreger behovet for, at EU giver medlemsstaterne tilstrækkelig vejledning, koordinationsbistand og støtte med hensyn hertil;
 15. opfordrer Kommissionen til at behandle disse spørgsmål mere indgående med henblik på at sikre kohærens mellem relevante EU-politikområder, navnlig den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik, og til både inden for EU og i forholdet til nabopartnerlande at fremme denne kohærens — og lige vilkår — gennem øget samarbejde og dialog;
 16. understreger betydningen af bestandsvurderinger og efterlyser øget samarbejde mellem videnskabelige institutioner i Middelhavs- og Sortehavsområdet, herunder udveksling af videnskabelige data og oplysninger; mener, at EU bør fremme, stimulere og lette samarbejde og fælles projekter mellem videnskabelige team fra EU og deres modparter i andre berørte tredjelande; glæder sig i denne henseende over initiativet »Viden om havene 2020«, hvormed formålet er at gøre data om havmiljøet tilgængelige for et stort antal potentielt interesserede parter, herunder offentlige og industrielle organer, uddannelses- og forskningsinstitutioner og civilsamfundet;
 17. efterlyser et forbedret system for tilsyn og kontrol med samt overvågning af fiskeri inden for rammerne af en integreret tilgang med henblik på forbedret bevarelse af økosystemerne i Middelhavet og Sortehavet i overensstemmelse med EU's bestemmelser og folkeretten, navnlig UNCLOS, for på denne måde at bidrage til langsigtet bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene og til en mere effektiv bekæmpelse af IUU-fiskeri;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-